

HØRINGSUDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1742 af 22. december 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, § 1 i lov nr. 1683 af 30. december 2024 og § 5 i lov nr. 1761 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 p, stk. 4, indsættes som 5. pkt.:

»Til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan ministeren endvidere fastsætte regler om gebyrets maksimale størrelse, således at gebyret ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene.«

2. I § 9 p, stk. 16, 1. pkt., indsættes efter »baggrund for omkostninger«: », om periodisering af omkostninger«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

HØRINGSUDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Baggrund
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Maksimal størrelse af producentgebyrer
3.1.1.	Gældende ret
3.1.2.	Gennemførelse af emballagedirektivet og affaldsdirektivet
3.1.3.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser
3.1.4.	Den foreslåede ordning
3.2.	Periodisering af omkostninger
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser
3.2.3.	Den foreslåede ordning
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten

10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1742 af 22. december 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, § 1 i lov nr. 1683 af 30. december 2024 og § 5 i lov nr. 1761 af 29. december 2025 (herefter benævnt miljøbeskyttelsesloven).

Lovforslaget har til formål at sikre, at udmøntningen af producentansvarsordningen for emballageaffald kan ske i overensstemmelse med den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage, der blev indgået d. 30 august 2022 mellem Socialdemokratiet, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti (der dog er udtrådt af aftalen i september 2025) og Alternativet (herefter benævnt den politiske aftale). Navnlig har lovforslaget til formål at sikre, at de gebyrer producenterne skal betale til kommunerne for kommunernes indsamling af emballageaffald ikke overstiger hvad, der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdningerne på en omkostningseffektiv måde og reduceres til ca. 1,2 mia. kr. årligt, hvilket er det niveau, der er forudsat i den politiske aftale. I forbindelse hermed tilsigtes det med lovforslaget at etablere en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler, der implementerer en række tiltag, som regeringen i 2025 besluttede at igangsætte for at reducere producenternes omkostninger ved implementeringen af det udvidede producentsansvar for emballage. Disse tiltag omfatter en model for den maksimale størrelse af producentgebyret (et såkaldt benchmarket producentgebyr) og en model for periodisering af kommunalbestyrelsens afholdte omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Lovforslaget vedrører det udvidede producentansvar for emballage, der er obligatorisk som følge af krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 med senere ændringer (herefter benævnt emballagedirektivet). Fra d. 12. august 2026 bliver emballagedirektivets regler dog afløst af reglerne i forordning (EU) 2025/40 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (herefter benævnt emballageforordningen). Med lovforslagets tilsigtes det desuden, at etablere en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler der sikrer, at det

udvidede producentansvar fastsættes i overensstemmelse med de minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/851/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF (herefter benævnt affaldsdirektivet).

Med lovforslaget foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producentgebyrets maksimale størrelse med henblik på at sikre, at dette gebyr ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostnings-effektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene. Desuden foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler for periodisering af omkostningerne til kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald, bl.a. således at visse nødvendige omkostninger, som kommunalbestyrelserne har afholdt siden 1. oktober 2025 og frem til 1. juli 2026, og som endnu ikke opkrævet, kan periodiseres og dermed opkræves over en periode på flere år tillagt en markedsrente.

2. Baggrund

Det udvidede producentansvar for emballageaffald trådte i kraft i Danmark den 1. oktober 2025. Udvidet producentansvar betyder, at omkostningerne til håndtering af emballageaffald flyttes fra borgerne til producenterne. Når producenter også har ansvar for affaldsfasen og afholder omkostninger her-til, der gradueres efter emballagernes genanvendelighed mv., får producenterne økonomisk incitament til at reducere deres materialeforbrug og til at designe produkter og emballage, der kan genbruges og genanvendes. Udvidet producentansvar er derfor et vigtigt element i at fremme en mere cirkulær økonomi.

2.1 Politisk aftale om udvidet producentansvar for emballage og visse engangsplastprodukter

Den politiske aftale fra 2022 om udvidet producentansvar fastlægger visionerne for udmøntningen af det udvidede producentansvar for emballage i Danmark. Endvidere indeholder aftalen fastsættelse af, hvordan de nye ordninger skal organiseres og hvordan producenterne betalingsforpligtelser skal fastlægges.

Aftalepartierne var ved indgåelsen af aftalen i 2022 enige om, at et forhandlingsudvalg bestående af repræsentanter fra kommuner og kollektive ordninger skulle forhandle og aftale et serviceniveau for kommunernes opgaveløsning af indsamlingsopgaven, så genanvendelsesmål kan efterleves. Serviceniveauet skulle i henhold til aftalen fastlægges, så det ikke påvirker borgernes hverdag eller medfører forskelle mellem land- og byområder. Det

fremgik videre af aftalen, at i tilfælde af at forhandlingsudvalget ikke kunne nå til enighed, skulle staten fastlægge serviceniveau m.v. i en såkaldt »fall back løsning«.

2.2. Emballagedirektivet og affaldsdirektivet

Ifølge emballagedirektivets artikel 7, stk. 2, skal alle medlemsstater sikre, at der senest den 31. december 2024 er oprettet ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 og 8a om minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Emballagedirektivet fastlægger også en definition af emballageaffald og en række genanvendelsesmål for emballageaffald.

Affaldsdirektivet indeholder en række minimumskrav, som finder anvendelse på alle ordninger for udvidet producentansvar, der etableres i medlemsstaterne. Disse minimumskrav har til hensigt at sikre effektiv administration og gennemsigtighed i ordninger for udvidet producentansvar, nedbringe administrative omkostninger, forbedre resultaterne ved affaldshåndteringen, samt sikre lige konkurrencevilkår, herunder for små og store producenter.

Affaldsdirektivets artikel 8a fastlægger en række generelle minimumskrav til medlemsstaternes ordninger for udvidet producentansvar.

Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 1, at medlemsstaterne, når de etableres ordninger for udvidet producentansvar i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, skal fastlægge affaldshåndteringsmål, der som minimum sigter mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar som fastlagt i affaldsdirektiv og i emballagedirektivet.

Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra a, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar dækker omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering. Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c, at medlemsstaterne sikrer, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

Af emballagedirektivets artikel 6, stk. 1, litra f, g, h og i, fremgår en række nærmere bestemte genanvendelsesmål, som medlemsstaterne som minimum skal nå senest henholdsvis den 31. december 2025 og den 31. december 2030.

2.3. Emballageforordningen

Emballageforordningen trådte i kraft den 11. februar 2025 og finder anvendelse fra den 12. august 2026, og medlemsstaterne skal derfor sikre, at deres lovgivning er tilpasset forordningens krav inden dette tidspunkt. Forordningen er almengyldig, bindende i alle sine enkeltheder og gælder umiddelbart i dansk ret.

Emballageforordningen afløser emballagedirektivet, der gennem en årrække har fastsat rammerne for reguleringen af bl.a. producentansvar og genanvendelsesmål på emballageområdet, jf. ovenfor. Formålet med emballageforordningen er at sikre et velfungerende indre marked og en høj grad af miljøbeskyttelse ved at fastsætte regler for emballage gennem hele dens livscyklus, herunder fremstilling, markedsføring, anvendelse og affaldshåndtering med særligt fokus på genanvendelse og bæredygtighed. Forordningen bidrager til omstillingen til en cirkulær økonomi ved at fremme reduktion af affald og øge genanvendelsen af emballagematerialer. Med emballageforordningen indføres umiddelbart anvendelige regler i alle medlemsstater om bl.a. genanvendelsesprocenter og udvidet producentansvar for emballage.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 45, at producenter har udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med affaldsdirektivets art. 8 og 8a. Det fremgår derfor ligeledes af emballageforordningen, i medfør af henvisningen til affaldsdirektivets artikel 8a, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar dækker omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering, jf. affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra a, og at medlemsstaterne sikrer, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er

nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, jf. affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c.

Det fremgår videre af emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra b, at medlemsstaterne skal sikre, at de foranstaltninger, der er truffet eller betalt af producenten eller producentansvarsorganisationen, skal være tilstrækkelige til, at alt emballageaffald kan returneres og affaldshåndteres i overensstemmelse med forordningens regler, gratis for forbrugerne og med en hyp-pighed, der står i forhold til det dækkede område og den dækkede mængde emballageaffald med hensyn til mængden og typerne af emballage.

Af emballageforordningens artikel 52, stk.1, fremgår, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at nå en række nærmere bestemte genanvendelsesmål, som medlemsstaterne som minimum skal nå senest henholdsvis den 31. december 2025 og den 31. december 2030. Emballageforordningens genanvendelsesmål i artikel 52, stk. 1, er de samme genanvendelsesmål, som fremgår af emballagedirektivets artikel 6, stk. 1, litra f, g, h og i.

2.4. Forholdet til lovforslag [L XX] om supplerende bestemmelser til emballageforordningen

Miljøministeren har den [dato] fremsat forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Supplerende bestemmelser til emballageforordningen), jf. Folketingstidende 2025-2026, tillæg A, L XX som fremsat. Formålet med lovforslaget om supplerende bestemmelser til emballageforordningen er at sikre bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven til at miljøministeren kan fastsætte regler og fastsætte foranstaltninger, der er nødvendige for at supplere emballageforordningen og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vedtager i medfør af forordningen, og sikre bemyndigelse til at fastsætte regler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende ordninger, som det i medfør i emballageforordningen er frivilligt for medlemsstaterne at iværksætte.

Både dette lovforslag og lovforslag L XX indeholder forslag til ændringer af henholdsvis miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4 og stk. 16. For at sikre den størst mulige gennemskuelighed foreslås det derfor, at de to lovforslag har forskellige ikrafttrædelsesdatoer. Det foreslås således, at den lovændring, der foreslås med dette lovforslag, træder i kraft den 1. juli 2026. Det forventes, at en bekendtgørelse, der udmønter de foreslåede regler i dette lovforslag, ligeledes træder i kraft den 1. juli 2026. Det er foreslået i

lovforslag **L XX**, at denne lovændring træder i kraft den 12. august 2026. Det forventes, at en bekendtgørelse, der udmønter lovforslag **L XX**, ligeledes træder i kraft den 12. august 2026.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Maksimal størrelse af producentgebyrer

3.1.1. Gældende ret

Det følger af § 9 p, stk. 4, 4. pkt., at miljøministeren, til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter § 9 p, stk. 15, kan fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt. Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlaget for, at der på bekendtgørelsesniveau kan fastsættes regler om serviceniveau. Bemyndigelsen til at fastsætte regler om et serviceniveau er ikke udnyttet.

De gebyrer, som kommunen skal fastlægge efter § 9 p, stk. 15, er de såkaldte producentgebyrer. Det følger af § 9 p, stk. 15, at kommunalbestyrelsen fastsætter og opkræver gebyrer fra producenter eller disses kollektive ordninger, der har fået tildelt betalingsforpligtigelser for emballageaffald i den pågældende kommunalbestyrelse. Producentgebyret skal opkræves til dækning af kommunalbestyrelsens omkostninger til de opgaver, som miljøministeren fastsætter skal løses af kommunalbestyrelsen på producenternes vegne efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 45, stk. 1, at producenter har udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med affaldsdirektivets artikel 8 og 8 a. Det fremgår af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra. a, at medlemsstaterne skal sikre, at de finansielle bidrag, som producenterne betaler, dækker en række omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i medlemsstaten, herunder omkostninger til indsamling af emballageaffald. Det følger dog af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra. c, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenterne betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

Ifølge bekendtgørelse nr. 1146 af 29. september 2025 om visse krav til emballager, udvidet producentansvar for emballage samt øvrigt affald, der indsamles med emballageaffald (herefter benævnt emballagebekendtgørelsen) er det kommunerne, der står for indsamlingen af emballageaffald fra

husholdninger. Derfor skal producenterne betale for kommunernes nødvendige omkostninger til indsamling af emballageaffaldet over det såkaldte producentgebyr. Producentgebyret fastsættes af kommunalbestyrelsen efter § 9 p, stk. 15, jf. ovenfor. Endelig indeholder emballagebekendtgørelsen i § 78 også regler, der gennemfører emballagedirektivets krav til genanvendelsesmål.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke bemyndigelse til, at miljøministeren, til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter § 9 p, stk. 15, kan fastsætte regler om gebyrets maksimale størrelse.

3.1.2. Gennemførelse af emballagedirektivet og affaldsdirektivet

Det foreslås med § 2 i nærværende lovforslag, at loven træder i kraft 1. juli 2026. Som anført ovenfor, finder emballageforordningen anvendelse fra 12. august 2026. Det betyder, at regler, der udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, 5. pkt., om maksimale gebyrer, i perioden 1. juli 2026 til og med 11. august 2026 skal gennemføre emballagedirektivets og dermed affaldsdirektivets regler om udvidet producentansvar for emballageaffald. Fra den 12. august 2026 finder emballageforordningens regler umiddelbar anvendelse men skal suppleres af nationale regler.

I perioden fra 1. juli til 12. august 2026 er det i relation til de foreslåede regler om maksimale gebyrer særligt affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 1 og stk. 4, litra c, som skal gennemføres. Efter stk. 1 skal ordningen for udvidet producentansvar fastlægges, så emballagedirektivets genanvendelsesmål nås og efter stk. 4, litra c, skal ordningen sikre, at producenterne finansierede bidrag ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

3.1.3. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser

Ifølge både affaldsdirektivet og emballageforordningen skal medlemsstaterne sikre, at de finansielle bidrag, som producenterne betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar, ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Derfor skal producentgebyret fastsættes således, at det alene omfatter kommunalbestyrelsens nødvendige omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 4, 4. pkt., bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens

indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger.

Det fremgår af bemærkningerne til § 9 p, stk. 4, 4. pkt., at et fastsat serviceniveau i denne sammenhæng skal forstås som et loft over de ydelser, som kommunalbestyrelsen kan levere til borgerne i forhold til indsamling af borgernes emballageaffald, som anvendes til at opgøre hvilke omkostninger, som kommunalbestyrelsen, i den henseende, skal medtage ved fastsættelsen af betaling for de opgaver, som kommunalbestyrelsen varetager på vegne af producenter eller disses kollektive ordninger jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 84 som fremsat, side 90.

Det fremgår videre af bemærkningerne til § 9 p, stk. 4, 4. pkt., at det ikke er hensigten, at kommunalbestyrelsen med fastsættelsen af et serviceniveau, forhindres i at beslutte, at der skal leveres et højere serviceniveau til borgerne. Omkostningerne til et højere serviceniveau i den pågældende kommune, svarende til forskellen mellem omkostninger til et fastsat serviceniveau og omkostninger til det faktisk udbudte serviceniveau, vil således ikke kunne opkræves producenter eller deres kollektive ordninger, men skal opkræves over de kommunale affaldsgebyrer for husholdninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48.

Fastsættelse af regler om et serviceniveau som det, der fremgår af § 9 p, stk. 4, 4. pkt., indebærer imidlertid praktiske vanskeligheder. Således vil kommunalbestyrelser, der har aftalt levering af en indsamlingsydelse fra en affaldsindsamlingsvirksomhed på et kommunalt besluttet serviceniveau, der ligger over det eventuelt fastsatte nationale serviceniveau have vanskeligt ved at fastsætte hvor stor udgiften til indsamlingsydelsen havde været, hvis kommunalbestyrelsen alene havde aftalt levering af en indsamlingsydelse på et nationalt fastsat serviceniveau. Det er således ikke lykkedes Miljø- og Ligestillingsministeriet, at udarbejde forslag til en fyldestgørende model for regler for et nationalt serviceniveau.

Det fremgår videre af bemærkningerne til § 9 p, stk. 4, 4. pkt., at såfremt det mod forventning skulle vise sig ikke at være muligt at fastsætte et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af husholdningsemballageaffald, i overensstemmelse med ovennævnte hensyn, vil ministeren inddrage aftalekredsen bag den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage med henblik på mulige alternative løsningsmodeller.

Miljø- og Ligestillingsministeriet fik i efteråret 2025 udarbejdet en ekstern rapport, der skulle belyse forskellige modeller, der kunne bidrage til at vurdere hvilket omkostningsniveau, der dækker kommunalbestyrelsernes nødvendige omkostninger til indsamlingsopgaven.

Rapporten viste, at en model for producentgebyrets maksimale størrelse, en såkaldt benchmark-model, kunne være hensigtsmæssig. Det foreslås i rapporten, at den maksimale størrelse af producentgebyret (dvs. benchmarket) fastsættes som gennemsnittet af en vis andel af de billigste kommuner per affaldsfraktion. Grundantagelsen i modellen er, at omkostningerne i disse kommuner udgør et repræsentativt billede af en omkostningseffektiv indsamling. For at imødekomme de prisforskelle, der skyldes demografiske og geografiske forskelle i henholdsvis bykommuner, provinskommuner og land- og ø-kommuner, foreslås det i rapporten, at der beregnes særskilte maksimale producentgebyrer for hver af disse tre kommunetyper. Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet, at kommunalbestyrelsernes samlede årlige omkostninger til indsamling af emballageaffald i den overvejede benchmarkmodel udgør ca. 1,2 mia. kr.

Det foreslås på denne baggrund med lovforslaget, at miljøministeren be- myndiges til at fastsætte regler om maksimale størrelser af de gebyrer, som producenterne skal betale, som således skal udgøre de nødvendige omkostninger til kommunalbestyrelsernes opgave med indsamling af emballageaffaldet.

Det er som hidtil fortsat meningen at den enkelte kommunalbestyrelse skal kunne vælge et serviceniveau for indsamlingsopgaven, hvis omkostninger ligger over det kommunalbestyrelsen kan opkræve ved de maksimale gebyrer, som det foreslås at miljøministeren kan fastsætte regler om. Den foreslåede ordning indebærer således, at sådanne yderligere omkostninger som hidtil vil skulle opkræves over de kommunale affaldsgebyrer for husholdninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at en sådan løsningsmodel vil være i overensstemmelse med, i første omgang, emballagedirektivet og affaldsdirektivet og, fra 12. august 2026, emballageforordningen.

Som nævnt ovenfor fremgår det af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c, at medlemsstaterne sikrer, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Efter Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse vil de maksimale gebyrer, som

det foreslås at miljøministeren kan fastsætte regler om, således kunne medvirke til at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

Da der også i emballageforordningen henvises til, at medlemsstaterne skal overholde affaldsdirektivets artikel 8a, vil lignende betragtninger efter Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse gøre sig gældende i perioden efter 12. august 2026 hvor emballageforordningen finder anvendelse.

Den foreslåede løsningsmodel hvorefter maksimale gebyrer udgør kommunalbestyrelsernes nødvendige omkostninger til indsamling af emballageaffald ændrer ikke ved, at en sådan ordning skal fastsættes på en måde, så Danmark fortsat har mulighed for at nå genanvendelsesmålene i henholdsvis emballagedirektivet og emballageforordningen.

På baggrund af dette vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at der er behov for en udtrykkelig bemyndigelse til at miljøministeren kan fastsætte regler for producentgebyrets maksimale størrelse. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker hertil, at såfremt kommunerne fremover ønsker at tilbyde et højere serviceniveau og dermed et højere udgiftsniveau, end hvad der er muligt indenfor rammerne af det maksimale producentgebyr, vil dette kunne finansieres af husholdningerne via affaldsgebyret.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser vedrørende producentgebyrets maksimale størrelse, således at gebyret ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene.

For nærmere om producentgebyrets maksimale størrelse henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.2. Periodisering af omkostninger

3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 9 p, stk. 16, 1. pkt., at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15 (dvs. producentgebyrer), herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Emballageforordningen indeholder ikke udtrykkelige regler om periodisering af omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke bemyndigelse til, at miljøministeren, til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter § 9 p, stk. 15, kan fastsætte regler om periodisering af kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling af emballageaffald men den virkning, at opkrævning af beløbet fordeles over flere år.

3.2.2. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser

Kommunalbestyrelserne fastsatte og offentliggjorde i maj 2025 deres gebyrer til producenter for indsamling af emballageaffald for fjerde kvartal 2025. Offentliggørelsen viste, at kommunalbestyrelserne samlet forventede omkostninger på 1,6 mia. kr. på årsbasis. Kommunalbestyrelserne fastsatte og offentliggjorde den 15. oktober 2025 nye gebyrer for 2026.

Regeringen besluttede i september 2025 at udarbejde en model for et nationalt serviceniveau for den del af kommunalbestyrelsernes indsamling af emballageaffald, der er nødvendig for at nå genanvendelsesmålene i henholdsvis emballagedirektivet og emballageforordningen. Den 1. oktober 2025 fastsatte miljøministeren regler i emballagebekendtgørelsen om, at kommunalbestyrelserne frem til 1. oktober 2026 alene skulle opkræve 62,5 pct. af de omkostninger, svarende til årlige omkostninger på ca. 1,0 mia. kr., som kommunalbestyrelserne havde fastsat i maj 2025. Baggrunden for, at kommunalbestyrelserne alene skulle opkræve 62,5 pct. af omkostningerne var hensynet til i efterfølgende regler at kunne fastsætte et nationalt serviceniveau for de omkostninger, som Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderede ville være nødvendigt for indsamling af emballageaffald.

Som anført ovenfor i pkt. 3.1.3 vurderer Miljø- og Ligestillingsministeriet, at kommunalbestyrelsernes samlede årlige nødvendige omkostninger til indsamling af emballageaffald i den foreslåede benchmarkmodel udgør ca. 1,2 mia. kr. årligt. Da kommunalbestyrelserne siden 1. oktober 2025 har opkrævet et mindre beløb, nemlig samlet ca. 1,0 mia. kr. årligt, vil kommunerne skulle opkræve forskellen, ca. 200 mio. kr. på årsbasis, i ekstra gebyr for perioden siden 1. oktober 2025. Såfremt regler, der udmøntet de foreslåede bemyndigelser i lovforslaget, træder i kraft 1. juli 2026, vil forskellen konkret udgøre ca. 150 mio. kr. For at sikre en indfasning for producenterne af denne ekstra gebyropkrævning foreslås det, at opkrævningen udjævnes over fire år, tillagt en markedsrente.

Der er på denne baggrund behov for at sikre, at miljøministeren har bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne samlet set skal opkræve de 150 mio. kr. i ekstra gebyr over fire år tillagt en markedsrente.

Det følger af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 16, jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 84 som fremsat, side 109, at miljøministeren bl.a. kan fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal opgøre de relevante omkostninger for indsamling, transport og behandling af emballageaffald m.v., om hvilke oplysninger om baggrund for omkostningerne kommunalbestyrelsen skal angive, om hvorledes producentgebyrernes sammensætning skal dokumenteres og i hvilket omfang, om digital indbetaling af gebyrerne samt hvornår og hvordan gebyrerne skal fastsættes og opkræves.

Det fremgår af pkt. 3.1.2.4.3 i lovforslag L 84, jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 84 som fremsat, side 47, at det er hensigten, at gebyret administrativt fastsættes således, at der tilstræbes fuld dækning for de omkostninger, der er forbundet med det pågældende gebyrbelagte område. Det fremgår videre at det mindst en gang årligt vurderes, blandt andet på baggrund af seneste års regnskab eller det forventede resultat af årets regnskab, om omkostningerne skal reduceres eller taksten justeres for at sikre balance. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Det fremgår af Finansministeriets budgetvejlednings afsnit 2.3.1., at væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Dette omfatter ikke over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance. Det er derfor hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens nødvendige udgifter kan opkræves fra producenterne over en periode på fire år.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslag L 84, er det kommunalbestyrelsen der fastsætter omkostningerne til indsamlingen af emballageaffald og skal tilstræbe, at væsentlige ubalancer udlignes over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Der er imidlertid

ikke udtrykkelige holdepunkter i miljøbeskyttelsesloven der sikrer, at miljøministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler om, at visse ubalancer skal afvikles over en periode på fire år fra år ubalancen opstår. Der er heller ikke udtrykkelige holdepunkter for, at miljøministeren har bemyndigelse til at sikre, at væsentlige ubalancer skal tillægges en markedsrente.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker i øvrigt, at det i udmøntningen af den foreslåede ordning skal sikres, at producenter eller disses kollektive ordninger ikke modtager statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde. Et kriterie for, at der er tale om statsstøtte er i denne sammenhæng, at støtten skal give modtageren en økonomisk fordel. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer i den sammenhæng, at såfremt periodisering og efterfølgende opkrævning af kommunalbestyrelsernes samlede ekstra omkostninger på ca. 150 mio. kr. tillægges en markedsrente, vil der ikke være tale om, at producenterne modtager en økonomisk fordel.

Derfor bør de periodiserede omkostninger tillægges en markedsrente, således at producenterne ikke får en økonomisk vinding ved at afholde omkostningerne over en længere periode. Det er således en forudsætning for at den foreslåede ordning er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, at kommunalbestyrelsernes periodisering af omkostninger tillægges en markedsrente.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bemyndigelsen i lovens § 9 p, stk. 16, 1. pkt., udvides således, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om periodisering af omkostninger i forbindelse med kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15.

For nærmere om periodisering af omkostningerne henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Den nærmere udmøntning af lovforslagets bestemmelser vil medføre implementeringsomkostninger for kommunalbestyrelserne. Det er ikke

muligt at skønne omfanget. Implementeringsomkostningerne kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer.

Hverken lovforslaget eller den efterfølgende udmøntning har implementeringskonsekvenser for regionerne.

Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke i sig selv negative eller positive konsekvenser for erhvervslivet. Disse følger af den forventede efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau.

Det forventes, at den efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau af producentgebyrets maksimale størrelse vil have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Det skønnes, at de samlede positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil udgøre ca. 400 mio. kr. årligt fra medio 2026.

Det forventes ikke, at den efterfølgende udmøntning på bekendtgørelsesniveau af kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger vil have negative eller positive konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget og den efterfølgende udmøntning heraf forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser for borgerne. Det forventes desuden ikke at lovforslaget ved udmøntning på bekendtgørelsesniveau vil medføre nye eller ændrede administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have væsentlige miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Dette skyldes, at størrelsen på det maksimale producentgebyr forventes at blive fastsat under hensyn til de genanvendelsesmål, der følger af emballagedirektivet og emballageforordningen.

9. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget foreslås en justering af miljøministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om implementering af direktivkrav om at de finansielle bidrag, som producenten af et produkt betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Dette direktivkrav følger af artikel 7, stk. 2, i emballagedirektivet, jf. artikel 8a, stk. 4, litra c, i affaldsdirektivet. Emballagedirektivet finder anvendelse til og med 11. august 2026. Fra den 12. august 2026 finder emballageforordningen anvendelse. Emballageforordningens regler om udvidet producentansvar for emballageaffald henviser i forordningens artikel 45 ligeledes til affaldsdirektivets artikel 8a og dermed bestemmelsen i artikel 8a, stk. 4, litra c, om at de finansielle bidrag, som producenten af et produkt betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Det er således et krav efter emballageforordningen, at medlemsstaterne fastsætter supplerende regler, der sikrer gennemførelse af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c.

På denne baggrund foreslås det, at der indsættes et nyt § 9 p, stk. 4, 5. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, jf. forslagets § 1, nr. 1. Efter forslaget bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om den maksimale størrelse af de gebyrer, som kommunalbestyrelser kan opkræve hos producenterne. Det forventes, at de maksimale gebyrer fastsættes som et gennemsnit af omkostningerne til indsamling af emballageaffald i de mest omkostningseffektive kommuner fordelt på forskellige kommunetyper. De foreslåede maksimale gebyrer forventes på denne måde at være et udtryk for hvad, der er niveauet for omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

Med lovforslaget foreslås desuden at miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 16, udvides således, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om periodisering af omkostninger i forbindelse med kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om periodisering af omkostninger anvendes til at fastsætte regler om, at nødvendige omkostninger, som kommunalbestyrelserne har afholdt i perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 periodiseres og opkræves over fireårig periode.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker i den forbindelse, at det i udmonteringen af den foreslåede ordning skal sikres, at producenter eller disses

kollektive ordninger ikke modtager statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde. Et kriterie for, at der er tale om statsstøtte er i denne sammenhæng, at støtten skal give modtageren en økonomisk fordel. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer i den sammenhæng, at såfremt periodisering og efterfølgende opkrævning af kommunalbestyrelsernes ekstra omkostninger tillægges en markedsrente, vil der ikke være tale om, at producenterne modtager en økonomisk fordel og dermed ikke modtager statsstøtte.

På denne baggrund bør de periodiserede omkostninger tillægges en markedsrente, således at producenterne ikke får en økonomisk vinding ved at afholde omkostningerne over en længere periode. Det er således en forudsætning for at den foreslåede ordning er i overensstemmelse med statsstøttereglerne, at kommunalbestyrelsernes periodisering af omkostninger tillægges en markedsrente.

Forslaget til en udvidelse af miljøministerens bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 16, til også at omfatte en bemyndigelse til at fastsætte regler om periodisering af kommunalbestyrelsernes omkostninger omfatter derfor i den forbindelse også bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at de periodiserede omkostninger forrentes med en markedsrente, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Lovforslaget vurderes at leve op til de fem principper for implementering af EU-retlig regulering.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. februar 2026 til den 17. marts 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 92-gruppen, Advokatsamfundet, Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder, Brancheforeningen Cirkulær, Bryggeriforeningen, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CO-Industri, CONCITO, Coop Danmark A/S, Dagrofa, DagSam, DAKOFA, DAKOFO, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Dagligvareleverandør, Forening Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, Dansk Planteværn, Dansk Producentansvar, Dansk Retursystem, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Ølentusiaster, De Samvirkende Købmænd i Danmark, De Økonomiske Råd, Emballageindustrien, Emballageretur, Emballage Indberetning ApS, Envina,

UDKAST

European Recycling Platform (ERP), Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDIH, Forbrugerrådet, Foreningen for Parallelimportører af Medicin, Forsyningstilsynet, FSR, Genvindingsindustrien, Grakom, Greenpeace Danmark, GS1, HORESTA, IDA, International Transport Danmark, KL, KREAB, Landbrug & Fødevarer, Miljømærkning Danmark, MLDK Mærkevarerleverandørerne, NOAH, Nærbutikkernes Landsforening, Plastic Change, Plastindustrien, PwC, Recipo, RENE Europe, Retur, Rigsrevisionen, Rådet for Grøn Omstilling, Scandinavian Tobacco Group A/S, SMV-danmark, VANA, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, WWF Verdensnaturfonden og Økologisk Landsforening.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Den nærmere udmøntning af lovforslagets bestemmelser vil medføre implementeringsomkostninger for kommunalbestyrelser. Det er ikke muligt at skønne omfanget. Implementeringsomkostningerne kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer. Hverken lovforslaget eller den efterfølgende udmøntning har implementeringskonsekvenser for regionerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Udmøntning af forslaget om en maksimal størrelse gebyrer forventes at medføre mindre udgifter for erhvervslivet på ca. 400 mio. kr. årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen

UDKAST

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Med lovforslaget foreslås en bemyndigelse til at miljøministerens kan fastsætte regler om implementering af direktiv- og forordningskrav om at de finansielle bidrag, som producenten af et produkt betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Dette direktivkrav følger af artikel 7, stk. 2, i emballagedirektivet, jf. artikel 8a, stk. 4, litra c, i affaldsdirektivet. Emballagedirektivet finder anvendelse til og med 11. august 2026. Fra den 12. august 2026 finder emballageforordningen anvendelse. Emballageforordningens regler om udvidet producentansvar for emballageaffald henviser i forordningens artikel 45 ligeledes til affaldsdirektivets artikel 8a og dermed bestemmelsen i artikel 8a, stk. 4, litra c, om at de finansielle bidrag, som producenten af et produkt betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Det er således et krav efter emballageforordningen, at medlemsstaterne fastsætter supplerende regler, der sikrer gennemførelse af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c.</p> <p>Med lovforslaget foreslås desuden at miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 16, udvides således, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om periodisering af omkostninger i forbindelse med kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Med henblik på at sikre, at de regler, miljøministeren forventes at udstede i medfør af den foreslåede bestemmelse ikke udgør statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, foreslås det, at miljøministeren, som et led i fastsættelsen af regler om periodisering af omkostninger kan fastsætte regler om, at de periodiserede omkostninger forrentes med en markedsrente. Dette vil efter Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse medvirke til at sikre, at udmøntning af den foreslåede bestemmelse ikke udgør statsstøtte, idet producenterne dermed ikke modtager en økonomisk fordel og derfor ikke modtager statsstøtte.</p>	

UDKAST

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej
		[X]

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 9 p, stk. 4, 4. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren, til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter § 9 p, stk. 15, kan fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt.

Det fremgår af emballageforordningens artikel 45, at producenter har udvidet producentansvar i henhold til de ordninger, der er fastlagt i overensstemmelse med affaldsdirektivets art. 8 og 8a. Det fremgår derfor ligeledes af emballageforordningen, i medfør af henvisningen til affaldsdirektivets artikel 8a, at medlemsstaterne sikrer, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler, ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, jf. affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c.

Det fremgår af pkt. 3.1.2.1.4 i lovforslag L 84, jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 84 som fremsat, side 37, at kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om ansvarlig økonomisk forvaltning. Dette indebærer blandt andet, at kommunalbestyrelser skal sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil også gælde i forbindelse med udøvelse af en forpligtelse til, for producenternes regning, at foranstalte indsamling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af lovens § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og uanset, om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingsopgaven eller ej.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke bemyndigelse til, at miljøministeren, til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter § 9 p, stk. 15, kan fastsætte regler om gebyrets maksimale størrelse.

Emballagebekendtgørelsen indeholder ikke regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås at indsætte et 5. *pkt.* i § 9 p, stk. 4, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrets maksimale størrelse, således at gebyret ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om den maksimale størrelse af det gebyr, som kommunalbestyrelsen skal fastsætte efter § 9 p, stk. 15. De regler miljøministeren kan fastsætte om gebyrets maksimale størrelse efter den foreslåede bestemmelse skal fastsættes således, at gebyret ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene.

Regler, som miljøministeren udsteder i medfør af den foreslåede bestemmelse vil medvirke til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c, om at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenterne betaler for at opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c, skal gennemføres både i medfør af emballagedirektivet og fra 12. august 2026 i medfør af emballageforordningen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om forskellige størrelser af maksimale gebyrer for forskellige kommuner. Det forventes således, at ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, ved fastsættelse af de maksimale gebyrer, vil fastsætte forskellige maksimale gebyrer for henholdsvis by-, provins- samt land- og ø-kommuner.

Den foreslåede ændring vil ligeledes indebære, at miljøministeren kan fastsætte regler om forskellige størrelser af maksimale gebyrer for forskellige affaldsfraktioner. Det forventes således, at ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, ved fastsættelse af de maksimale gebyrer, vil fastsætte regler om forskellige maksimale gebyrer for de forskellige affaldsfraktioner kommunalbestyrelser har besluttet at emballageaffald skal indsamles i i den pågældende kommune.

Den foreslåede ændring vil desuden indebære, at de regler om den maksimale størrelse af gebyrer, som ministeren efter den foreslåede bestemmelse

kan fastsætte regler om, skal fastsættes således, at gebyret ikke kan overstige, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene. Den foreslåede ændring vil derfor også have den virkning, at hvis miljøministeren har fastsat regler om den maksimale størrelse af gebyrerne, så vil højere omkostninger i den pågældende kommune, svarende til forskellen mellem omkostninger til fastsatte maksimale størrelser af gebyrer og omkostninger til det faktisk udbudte serviceniveau, således ikke kunne opkræves producenter eller deres kollektive ordninger, men skal opkræves over de kommunale affaldsgebyrer for husholdninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 48.

Ved »nødvendigt« i den foreslåede bestemmelse forstås et omkostningsniveau, som Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet er det omkostningsniveau, som er nødvendigt for at kommunalbestyrelsen kan levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene. Miljø- og Ligestillingsministeriet forventes i den forbindelse tage udgangspunkt i, at fastsættelsen af det omkostningsniveau, der er nødvendigt for at kommunalbestyrelsen kan levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene, fastsættes ud fra omkostningsniveauet i de f.eks. 20 pct. mest omkostningseffektive kommuner i relation til indsamling af emballageaffald.

Med betegnelsen »en omkostningseffektiv måde« i den foreslåede bestemmelse forstås, at størrelsen af de maksimale gebyrer skal være udtryk for et omkostningsniveau til indsamlingen, der er omkostningseffektivt. Betegnelsen »en omkostningseffektiv måde« skal desuden forstås som et udtryk for, at regler, der gennemfører den foreslåede bestemmelse skal medvirke til at gennemføre affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra c, hvoraf fremgår at producenternes finansielle bidrag ikke overstige de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde.

Med betegnelsen »under hensyn til genanvendelsesmålene« i den foreslåede bestemmelse forstås, at de maksimale gebyrer, som ministeren efter den foreslåede bestemmelse kan fastsætte regler om, af Miljø- og Ligestillingsministeriet skal vurderes som tilstrækkelige til at kommunalbestyrelsen kan nå genanvendelsesmålene i emballagedirektivets artikel 6, stk. 1, litra f, g, h og i og i emballageforordningens artikel 52, stk. 1.

Til nr. 2

Det fremgår af § 9 p, stk. 16, 1. pkt., i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning.

Emballageforordningen indeholder ikke udtrykkelige regler om periodisering af de omkostninger til indsamling af emballageaffald, som producenterne skal betale for.

Det fremgår af pkt. 3.1.2.4.3 i lovforslag L 84, jf. Folketingstidende 2024-2025, tillæg A, L 84 som fremsat side 47, at væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område skal tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår. Det fremgår videre af bemærkningerne, at dette ikke omfatter over- eller underdækning, der bidrager til at udligne tidligere års ubalance, jf. Finansministeriets budgetvejledning, afsnit 2.3.1.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke bemyndigelse til, at miljøministeren, til brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter § 9 p, stk. 15, kan fastsætte regler om periodisering af kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Det foreslås at indsætte », om periodisering af omkostninger« efter »baggrund for omkostninger« i § 9 p, stk. 16, 1. pkt.

Med betegnelsen »om periodisering af omkostninger« forstås, at de omhandlede omkostninger fordeles over en bestemt periode og dermed opkræves hos producenterne over denne periode.

Den foreslåede ændring vil medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelserne skal periodisere visse omkostninger over en bestemt periode. Den foreslåede ændring vil derfor medføre, at kommunalbestyrelsen ikke selv kan beslutte periodiseringsperioden og dermed opkrævningstidspunktet for de omkostninger, som omfattes af regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at de periodiserede omkostninger skal forrentes med en markedsrente. Det forventes, at markedsrenten fastsættes med

UDKAST

udgangspunkt i Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (2008/C 14/02).

Den foreslåede ændring vil endelig medføre, at regler, som miljøministeren udsteder i medfør af den foreslåede ændring vil kunne afvige fra Finansministeriets budgetvejlednings afsnit 2.3.1.

Det forventes, at miljøministeren med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse vil fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsernes ikke-opkrævede nødvendige omkostninger til indsamling af emballageaffald for perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 periodiseres over en periode på fire år og tillægges en markedsrente.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p>§ 1</p> <p>I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1742 af 22. decem- ber 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 45 af 23. januar 2018, § 1 i lov nr. 898 af 21. juni 2022, § 1 i lov nr. 1683 af 30. december 2024 og § 5 i lov nr. 1761 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 9 p -- <i>Stk. 2-3. --</i> <i>Stk. 4.</i> Miljøministeren fastsætter regler om producenters eller disses kollektive ordningers afholdelse og fordeling af omkostninger forbun- det med opfyldelse af indsamlings, transport-, behandlings-, oplys- nings- og dataindberetningsforplig- telser i forbindelse med emballage- affald omfattet af stk. 1 og regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt., og indsamlet efter § 49 d, stk. 2 eller 3. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om opgørelse af omkostninger og om procedurer for betaling af omkostninger og doku- mentation herfor. Ministeren fast- sætter endvidere regler om tilbage- betaling til producenter eller disses kollektive ordninger, herunder pro- cedurer herfor, når emballage mar- kedsføres uden for Danmark. Til</p>	<p>1. I § 9 p, <i>stk. 4</i>, indsættes som 5. <i>pkt.:</i></p> <p>»Til brug for kommunalbesty- relsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan ministeren endvidere fastsætte regler om gebyrets maksi- male størrelse, således at gebyret ikke overstiger, hvad der er nød- vendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostnings- effektiv måde under hensyn til gen- anvendelsesmålene.«</p>

UDKAST

brug for kommunalbestyrelsens fastsættelse af gebyr efter stk. 15 kan ministeren endvidere fastsætte regler om et serviceniveau for kommunalbestyrelsens indsamling af affaldsfraktioner, der indeholder emballageaffald fra husholdninger, efter regler fastsat i medfør af stk. 2, 1. pkt.	
<p>§ 9 p --</p> <p><i>Stk. 2-15. --</i></p> <p><i>Stk. 16.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens fastsættelse og opkrævning af gebyr efter stk. 15, herunder regler om opgørelse af og baggrund for omkostninger og om digital indbetaling af gebyret, og om dokumentation for gebyrets sammensætning. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om offentliggørelse af dokumentation for gebyrets sammensætning på kommunalbestyrelsens hjemmeside og om indsendelse af dokumentationen til miljøministeren og formatet herfor.</p>	<p>2. I § 9 p, stk. 16, 1. pkt., indsættes efter »baggrund for omkostninger«: », om periodisering af omkostninger«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Loven træder i kraft den 1. juli 2026.</p>